אמר זעירי לא שנו [א]אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה לא יתיב רב נחמן וקאמר לה להא שמעתא איתיביה רבא לרב נחמן קמח יביא סולת [א] לאו דלא אמר מנחה לא דאמר מנחה בלא שמן ולבונה יביא שמן ולבונה מאי לאו דלא אמר מנחה לא דאמר מנחה חצי עשרון יביא עשרון שלם מאי לאו דלא אמר מנחה לא דאמר מנחה אי הכי אימא סיפא עשרון ומחצה יביא שנים כיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון כי אמר חצי עשרון לא כלום קאמר [ב] הוא לא צריכא [ב]דאמר הרי עלי מנחה חצי עשרון ועשרון דכיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון כי אמר חצי עשרון ולא כלום קאמר כי הדר אמר עשרון מייתי עשרון אחרינא אי הכי רבי שמעון פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבין אמאי אמר רבא ר' שמעון [ג]בשיטת ר' יוסי אמרה דאמר [אף] בגמר דבריו אדם מתפים: **מתני'** [ד]מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון ומביא בכלי אחד [ג] (אם אמר הרי עלי ששים עשרון מביא בכלי אחד) [ה]אם אמר הרי עלי ס"א מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד שכן [ד] [ו]הציבור מביא ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד דיו ליחיד שהוא פחות מן הציבור אחד אמר ר"ש והלא אלו לפרים ואלו לכבשים [ה] ואינם נבללים זה עם זה אלא עד ששים יכולין ליבלל אמרו לו ששים [ז]נבללין וששים ואחד אין נבללין אמר להם כל מדות חכמים כן [ח]בארבעים סאה הוא טובל ובארבעים סאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול בהן: **גמ'** שאיל שאילה למעלה מרבי יהודה בר אילעאי מנין לאומר הרי עלי ששים ואחד מביא ששים בכלי אחד ואחד [ו] בכלי אחד פתח רבי יהודה בר אילעאי [ט]ראש המדברים בכל מקום ואמר שכן מצינו ציבור מביאין ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד דיו ליחיד שיפחות מן הציבור אחד א"ל ר"ש והלא אלו פרים ואילים ואלו כבשים אלו בלילתן עבה ואלו בלילתן רכה אלו בלילתן שחרית ואלו בלילתן בין הערבים ואין נבללין מזה על זה [ז] אמרו לו אמור אתה אמר [ח] להם הרי הוא אומר [י]וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה כבר אמרה תורה הבא מנחה שיכולה להיבלל א"ל בששים נבללין בששים ואחד אין נבללין אמר לו [כ]כל מדת חכמים כן הוא בארבעים סאה הוא טובל בארבעים סאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול [ל]כביצה מטמא טומאת אוכלין כביצה חסר שומשום אין מטמא טומאת אוכלין [מ]שלשה על שלשה מטמא מדרס שלשה על שלשה חסר נימא אחת אינו מטמא מדרס וכי אין נבללין מאי הוי והא תנן [נ]אם לא בלל כשר [ס]אמר רבי זירא [ע]כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת [ט] בו וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו אמר רבי ביבי אמר רבי יהושע בן לוי מעשה בפרדה [י] אחת של בית רבי שמתה ושיערו חכמים את דמה ברביעית מתיב רבי יצחק בר ביסנא [פ]העיד רבי יהושע ורבי יהושע בן בתירא [צ]על דם נבילות שהוא טהור ואמר רבי יהושע בן בתירא מעשה והיו [יא] נוחרין ערודיאות לאריות באיסטריא של מלך והיו עולי רגלים שוקעין עד רכובותיהן בדם ולא אמרו להם דבר אישתיק אמר ליה ר' זריקא מאי טעמא לא קא מהדר מר אמר ליה היכי אהדר ליה דאמר רבי חנין [2]והיו חייך תלואים לך מנגד זה הלוקח תבואה משנה לשנה ופחדת לילה ויומם זה הלוקח תבואה מערב שבת לערב שבת ואל תאמן בחייך זה הסומך על הפלטר

והוא

לא שנו אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה לא. ול"ת דגרסי' אבל אמר מנחת פירוש משום דמנחת דבוק לשעורין ולא שייך כלל גבי בלא שמן ולבונה: **מאי** לאו דלא אמר מנחה. וכגון דאמר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך כו': **אי** הכי אימא סיפא עשרון ומחצה כו'. בשלמא אי לא אמר מנחה מייתי תרי כלומר אילו הייתי יודע אלא כיון דאמר מנחת עשרון ומחצה אמאי מביא תרי הא אמרת דהיכא דלא אמר מנחה אין כלום ואם כן משום אותו חצי עשרון לא לייתי כלום: **אי** הכי רבי שמעון פוטר כו'. כיון דתפוס לשון ראשון ואיהו אמר מנחה הרי התנדב כדרך המתנדבים כך פירש בקונטרס וקשה הא אוקימנא לעיל רבנן כבית שמאי דתפוס לשון ראשון אם כן ר' שמעון דקאי כבית הלל לית ליה תפוס לשון ראשון וי"ל הא אסיקנא לעיל דמוקים הלל ביה ועוד יש לפרש דקאי אהא דאמרן לא צריכא דאמר הרי עלי מנחה חצי עשרון ועשרון דבשלמא אי אמר עשרון וחצי עשרון אין זה כדרך המתנדבין אבל חצי עשרון ועשרון משמע תרי מילי ולכל הפחות עשרון דקאמר בסוף לייתי ומשני דסבר כר' יוסי דאמר [אף] בגמר דבריו אדם נתפס בתמורת עולה תמורת שלמים דמשוינן לה חדא דיבורא אע"ג דמשמע תרי דיבורי מדקאמר תמורת עולה תמורת שלמים ולא קאמר תמורת עולה ושלמים ולא חשבינן ליה כמאן ה"נ אע"ג דמשמע תרי דיבורי משום דאמר חצי עשרון ברישא מכל מקום חשבינן ליה חד דיבורא: **והא** תנן לא בלל כשר. פירשתי בהקומץ רבה (לעיל יח: ד"ה כי): **מעשה** בפרדה אחת של בית רבי. איידי דאיירי בר' יהודה ראש המדברים על ידי קיסר כדאיתא בפ' במה מדליקין (שבת דף לג:) מייתי האי עובדא דרבי יהודה מורייגא דבי נשיאה דשמא מינהו קיסר ראש על בית נשיא ובקונט' פירש משום דאיירי בשיעורין:

מורייגא

לא שנו. דתפוס לשון ראשון אלא דאמר מנחה מן השעורים דאיכא למימר כיון דאמר מנחה למנחה גמורה קמכוין אבל אמר מנחת שעורים מנחה אשעורים קאי ופטור דליכא למימר תפוס לשון ראשון. ל"א אבל לא אמר מנחה לא אלא [יב] הרי עלי שעורים פטור דודאי לשעורים איכוין: **מאי לאו דלא אמר מנחה.** אלא הרי עלי קמח אפי' הכי חייב דאין אדם מוציא דבריו לבטלה: **כי אמר חצי עשרון לא אמר כלום.** ולייתי חד עשרון ותו לא: **אי הכי רבי שמעון פוטר כו'.** כיון דתפוס לשון ראשון ואיהו אמר מנחה הרי התנדב כדרך המתנדבים [יג]: ה"ג **אף בגמר דבריו אדם נתפס.** דלא אזלינן בתר לשון ראשון לחודיה ולא בתר אחרון לחודיה אלא בתר כולהו וזה שאמר מנחה חצי עשרון ועשרון פירושי קמפרש מנחה של חצי עשרון ועשרון והיינו שלא כדרך המתנדבים (א) ובשיטת רבי יוסי אמרו: **מתני'** ה"ג **שכן מצינו שהציבור מביא וכו'.** לי"ג פרים ל"ט עשרונים שלשה עשרונים לפר ולי"ד כבשים י"ד עשרונים הרי נ"ג ולשני אילים ד' עשרונים הרי נ"ז ולשני תמידין שנים ולשני כבשי מוסף דשבת שנים הרי ס"א: **אמר ליה ר' שמעון.** וכי אותן ס"א עשרונים בכלי אחד היו: **והלא אלו לפרים ואלו לכבשים.** ואי מערב להו מיפסלי שמנחת פרים בלילתה עבה שני לוגין לעשרון חצי הין לג' עשרונים ומנחת כבשים בלילתה רכה רביעית ההין לעשרון דהיינו שלשה לוגין והן בולעות זו מזו ונמצאת זו חסירה וזו יתירה: **אלא.** מפני מה אין מביא יחיד ששים וא' עשרון בכלי אחד דעד ששים יכולין ליבלל בכלי אחד בלוג אחד [ו]ואליבא דרבי אליעזר בן יעקב נקט לה [יד] בפ' שתי מדות (לעיל פח.) (ב) אפי' מנחה של ששים עשרון אין לה [טו] אלא לוגה: [טז] **בששים ואחד אין נבללין.** בתמיה: **גמ' ראש המדברים בכל מקום.** קרי ליה הכי משום מעשה דמערה במסכת שבת (דף לג:): **כל הראוי לבילה.** כגון ששים עשרונים ראוים ליבלל מלוג: **אין בילה מעכבת**[יז]. דאפי' לא בלל כשר: **בילה מעכבת בו.** דבעינן שיהא ראוי ליבלל: **ושיערו חכמים את דמה.** שילא ממנה: **ברביעית.** לידע אם יש בו רביעית יפרשו ממנה כנבילה. ואיידי דאיירי לעיל בשיעורים כל מדת חכמים כך הם נקט נמי להאי דשיעורא דרבנן היא. [יח] רביעית דם יכול לקרוש ולעמוד על כזית: **והיו נוחרין** [יט] **ערודיאות לאריות.** ערודי היער היו נוחרין לצורך האריות: **הלוקח תבואה משנה לשנה.** שאין לו קרקע לזרוע והיינו חייו תלואים שאינו יודע אם יהיו לו מעות לשנה הבאה: **הפלטר.** נחתום:

והוא

[illegible]

עין משפט נר מצוה

כב א ב מיי' פי"ו מהל' מעה"ק הלכה ב:
כג ג ד מיי' שם הל' ו ז:
כד ה מיי' פ"ו מהלכות תמידין ומוספין הל' יד:
כה ו מיי' פ"ד מהלכות מקוואות הלכה א טור ש"ע י"ד סימן רא סעיף א:
כו ז מיי' פ"ד מהל' טומאת אוכלין הלכה א:
כז ח מיי' פכ"ב מהלכות כלים הל' א:
כח ט מיי' פי"ב מהל' מעה"ק הלכה יח:
כט י מיי' פ"ג שם הלכה י:
ל כ מיי' פ"א מהלכות שאר אבות הטומאות הלכה ד:

רבינו גרשום

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: ויקרא ז י

2. והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: דברים כח סו

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]